

Operator de date cu caracter personal 3170

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECȚIA a II-A CIVILĂ, de CONTENCIOS ADMINISTRATIV și FISCAL

Completul compus din:
Președinte – Ecaterina Grigore
Judecător – Beatrice Mariș
Judecător – Nicoleta Roxana Bacu
Grefier – Liliana Stanciu

CERERE DE DECIZIE PRELIMINARĂ

Curtea de Apel Constanța- Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, din oficiu, față de cele dispuse prin încheierea de ședință din 17.12.2019, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), solicită

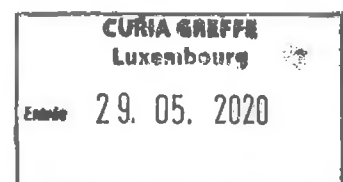
CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

A răspunde la următoarea întrebare preliminară care privește interpretarea art.2 pct.23 și cele ale art.19 din Regulamentul delegat nr.630/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr.1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, o decizie în acest sens fiind utilă soluționării cauzei interne înregistrate pe rolul instanței sub nr. 50/88/2019:

„Dispozițiile art.2 pct.23 și cele ale art.19 din Regulamentul delegat nr.630/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr.1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității se opun unei reglementări naționale care, în împrejurări precum cele din litigiul principal, aplică fermierului sancțiuni administrative pentru supradecларare motivat de faptul că acesta nu îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru suprafața considerată supradecларată, întrucât cultivă o suprafață de teren amenajare piscicolă, deținută în baza unui contract de concesiune, fără a face dovada acordului concedentului pentru utilizarea terenului în scop agricol ? ”

I. Obiectul litigiului. Fapte pertinente

I.a Situația de fapt

1. Euro Delta Danube SRL este o persoană juridică română ce are ca obiect de activitate atât exploatarea piscicolă cât și cultivarea cerealelor, obiectul său de activitate nefiind subiectul vreunei controverse.

La data de 01.10.2002, societatea a încheiat cu Consiliul Local Maliuc un contract de concesiune pentru 49 de ani , ce avea ca obiect **suprafața de 137 ha ce urma să fie utilizată în scop piscicol**. Potrivit actului adițional nr. 1/04.05.2011 la contractul de concesiune, suprafața a fost modificată **de la 137 ha la 142,2632 ha**.

Consiliul local al Comunei Maliuc a emis la **13.05.2016 Hotărârea nr. 118** prin care a autorizat desfășurarea de activități agricole pe terenul concesionat în suprafață de 142,2632 ha, pentru o perioadă de 5 ani.

De asemenea, la 16.02.2006, societatea a încheiat cu Consiliul Județean Tulcea contractul de concesiune nr. 13 pentru o perioadă de 44 de ani începând cu 01.04.2005, contract ce avea ca obiect **suprafața de 315 ha ce urma să fie utilizată în scop piscicol**.

Potrivit actului adițional nr. 2 la contract, încheiat la 20.05.2014, s-a stabilit ca , în vederea realizării obiectului contractului de concesiune nr. 13/16.01.2006, se vor realiza lucrări de asolament agro-piscicol pentru mineralizarea solului, și alte lucrări impuse , conform normelor de tehnologie piscicolă, pe o suprafață de 200 ha din totalul de 315 ha.

Societatea a solicitat lămuriri referitoare la sintagma „lucrări de asolament agro-piscicol” prin adresa înregistrată la Consiliul Județean Tulcea cu nr. 1039/22.01.2017. La adresă s-a răspuns la data de 06.02.2017 în sensul că obiectul contractului de concesiune nr. 13/16.02.2006 este reprezentat de o suprafață de teren ce urma să fie utilizată în scop piscicol și lucrările permise sunt cele de asolament agro-piscicol care constau în scoaterea temporară din producția de acvacultură a unei amenajări piscicole sau a unei părți din aceasta pentru o perioadă de peste 6 luni până la 3 ani, pentru a se asigura refacerea productivității solului prin cultivarea de cereale, terenul fiind în continuare utilizat în scop piscicol.

În campania 2017, Euro Delta Danube SRL a utilizat ,parțial, cele două terenuri concesionate, în scop agricol, astfel că a formulat, potrivit OUG 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015 - 2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură ,cererea unică de plată înregistrată în registrul electronic cu nr. 11202/15.05.2017 pentru suprafața de 288,37 ha (100,58 ha deținute în baza contractului de concesiune încheiat cu Consiliul Local Maliuc și 187,79 ha deținute în baza contractului de concesiune încheiat cu Consiliul Județean Tulcea) .

În baza acesteia s-a emis Decizia de plată nr. 17009874/25.09.2018 din cuprinsul căreia rezultă că , în urma analizării documentației atașată cererii, suprafața determinată a fost de 100,58 ha din totalul suprafeței declarate de 288,37 ha.

În consecință, s-a stabilit un total de plată de 30.360,89 lei aferent suprafeței determinate de 100,58 ha, fiind stabilite sancțiuni suplimentare de 364.943,27 lei pe grupe de culturi pentru supradeclarare în conformitate cu art. 19 din Regulamentul UE nr. 640/11.03.2014 de completare a Regulamentului UE nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe și sprijinului pentru dezvoltare rurală și ecocondiționalității.

Euro Delta Danube SRL a formulat plângere prealabilă împotriva **Deciziei de plată nr. 17009874/25.09.2018**, contestând neacordarea plății pentru întreaga suprafață și aplicarea sancțiunilor pentru supradeclarare.

În motivarea plângerii se arată că întreaga suprafață pentru care a fost formulată cererea unică de plată a fost cultivată, iar dacă la aplicarea sancțiunii s-a avut în vedere că , în ceea ce privește terenul concesionat de la Consiliul Județean Tulcea nu s-au depus acte care să

facă dovada dreptului de utilizare în scop agricol, în opinia lor, supradecларarea presupune identificarea unei suprafețe mai mici decât cea declarată ca fiind cultivată ori sub limitele admise de legislația specifică.

Plângerea a fost soluționată în sensul respingerii prin Decizia nr. 15683/20.12.2018, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Tulcea, concluzionând că suprafața de 188,79 ha nu se regăsește în lista suprafețelor agricole eligibile legifерate prin OUG 3/2015, fiind o suprafață ce trebuia utilizată în scop piscicol dar a fost utilizată în scop agricol fără a exista acordul concesionarului pentru schimbarea categoriei de folosință.

I.b. Procedura în fața instanțelor judecătorești

2.La 10.01.2019 Euro Delta Danube SRL a sesizat instanța de judecată, prin cerere solicitând anularea Deciziei de soluționare a contestației nr.15683/20.12.2018 emisă de A.P.I.A. – Centrul Județean Tulcea și anularea în parte a Deciziei de plată nr.17009874/25.09.2018 emisă de A.P.I.A. - Centrul Județean Tulcea ,respectiv dispozițiile care privesc aplicarea sancțiunilor în valoare de 364.943,27 lei urmare a supradecларării suprafețelor și obligarea pârâtei la plata diferențelor reprezentând subvenție.

În motivarea cererii de chemare în judecată, societatea reclamantă critică aplicarea sancțiunii pentru supradecларare, în condițiile în care nu se încadrează în situația supradecларării, aceasta reprezentând existența unor suprafețe în plus față de cele declarate de fermier ca parcele agricole utilizate în cadrul unui bloc fizic prin comparație cu suprafețele de referință ale blocurilor fizice introduse în sistemul IACS.

Societatea reclamantă a fost supusă controalelor legale în toamna 2017-primăvara 2018 iar în urma controlului nu au fost evidențiate diferențe notabile între suprafețele declarate și cele efectiv utilizate.

Se susține că organele legale își întemeiază aplicarea sancțiunii pe lipsa unor documente care să dovedească schimbarea categoriei de folosință a părții din teren utilizată în scop agricol ce a fost concesionată de la Consiliul Județean Tulcea și lipsa acordului administratorului pentru utilizarea terenului ca teren agricol productiv.

3.Agenția de plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea - a formulat întâmpinare prin care a susținut punctul de vedere exprimat și în cuprinsul deciziei de soluționare a contestației.

Apărarea sa are la bază exclusiv destinația terenului concesionat de la Consiliul Județean Tulcea și imposibilitatea de utilizare a acestui teren în scop agricol. Întrucât pe acest teren a fost permisă doar efectuarea lucrărilor de asolament agro-piscicol, ceea ce nu echivalează cu existența unui acord de utilizare în alt scop decât cel prevăzut în contractul de concesiune, în opinia pârâtului sunt îndeplinite cerințele pentru aplicarea sancțiunilor specifice supradecларării.

4.Prin **Sentița civilă nr.906 din 28.06.2019 Tribunalul Tulcea** a respins acțiunea, ca nefondată.

Prima instanță a apreciat că „amenajarea piscicolă”, astfel cum aceasta este definită de art. 2 pct. 2 din OUG 23/2008, nu este eligibilă pentru cererea unică de plată, norma comunitară, respectiv Regulamentul UE nr. 1307/2013 reluat de OUG 3/2015, acordând ajutoare directe doar fermierilor care desfășoară activitate într-o exploatare agricolă și nu piscicultorului care desfășoară activitate, chiar agricolă, într-o amenajare piscicolă.

Instanța a mai reținut și că reclamanta nu a făcut dovada schimbării categoriei de folosință a terenului, simpla sa voință netransformând o amenajare piscicolă în una agricolă.

Prima instanță a concluzionat că existența unor diferențe calitative - cum ar fi existența unei suprafețe dintr-o amenajare piscicolă care nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerată suprafață arabilă – poate fi apreciată ca „supradeclarare”.

5. Euro Delta Danube SRL a formulat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, acesta fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța la data de 13.08.2019.

Recurenta a argumentat opinia potrivit căreia supradeclararea reprezintă situația în care există diferențe în plus între suprafețele declarate de fermier ca parcele agricole utilizate în cadrul unui bloc fizic și suprafețele de referință ale blocurilor fizice introduse în sistemul I.A.C.S. (cultivate efectiv).

În aceste împrejurări, societatea recurentă a apreciat că prima instanță a aplicat greșit prevederile art.2 alin.(2) lit. ș) din Ordinul nr.476/2016 privind sistemul de sancțiuni aplicabil schemelor de plăți directe și ajutoarelor naționale tranzitorii în sectoarele vegetal și zootehnic, aferente cererilor unice de plată depuse la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, începând cu anul de cerere 2015, în vigoare de la 07 aprilie 2016, prin care este definită supradeclararea.

Prin urmare, recurenta solicită să se constate că sancțiunea pentru supradeclarare se aplică doar atunci când fermierul declară o suprafață mai mare cu peste 50%, potrivit Regulamentului (UE) nr.640/2014, decât cea utilizată efectiv în cadrul unui bloc fizic, determinată prin control administrativ pe teren de către APIA, iar nu și în situația în care fermierul nu-și documentează scriptic cererea de plată pentru o parte din suprafața, căci în acest ultim caz există filtre de verificare în procedura A.P.I.A. (control vizual la primirea cererii și, ulterior, solicitarea de clarificare informații) care constituie fine de neprimire a cererii de plată și fac inutil orice control administrativ pe teren; în cazul recurtenței, cererea de plată a fost acceptată și avizată de către funcționarul A.P.I.A. însărcinat cu controlul vizual.

În măsura în care A.P.I.A. aprecia că documentele depuse la data formulării cererii de plată nu dovedesc dreptul de folosință asupra terenului, funcționarul însărcinat cu controlul administrativ al cererilor de plată (control vizual - astfel cum este definit la art.2 lit.j) din Ordinul nr.619/2015) refuza înregistrarea cererii pe criterii de inadmisibilitate.

În plus, trecând peste verificarea formală, de conformitate, efectuată de APIA asupra cererii de plată și documentelor obligatorii însoțitoare la data prezentării cererii, potrivit art.8 alin.(1) lit.o) din O.U.G. nr.3/2015, A.P.I.A. avea posibilitatea să solicite alte informații considerate necesare.

Contrar celor reținute de către instanța de fond, recurenta solicită să se constate că neîndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru întreaga suprafață solicitată la plată (lipsa dovezilor privind utilizarea terenului cu destinația agricol productiv) nu constituie motiv de aplicare a sancțiunilor multianuale pentru supradeclararea suprafețelor cultivate .

6. Intimata – pârâta Agenția de Plăți și Intervenție pentru agricultură – Centrul Județean Tulcea , a **formulat întâmpinare** prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Intimata susține opinia potrivit cu care terenul concesionat în scop piscicol dar utilizat ca teren agricol fără acordul concedentului și urmarea pașilor legali pentru schimbarea categoriei de folosință, nu este eligibil pentru plată, motiv pentru care în mod corect au fost aplicate sancțiuni pentru supradeclarare.

Recurenta-reclamantă a solicitat Curții de Apel Constanța să adreseze CJUE o întrebare preliminară privind interpretarea art. 2 punctul 23 și art. 19 din Regulamentul delegat nr.640/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr.1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității.

La termenul de judecată din 21.11.2019 Curtea a pus în discuție, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), adresarea către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a unei întrebări preliminare.

II. Dispoziții naționale aplicabile

-art. 2 alin. 2 lit. ș) și art. 6 lit. a-e din Ordinul nr. 476 din 7 aprilie 2016 privind sistemul de sancțiuni aplicabil schemelor de plăți directe și ajutoarelor naționale tranzitorii în sectoarele vegetal și zootehnic, aferente cererilor unice de plată depuse la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, începând cu anul de cerere 2015:

-art. 2 alin. 2 lit. ș): *supradecларare înseamnă diferența între suprafața solicitată pentru plată și suprafața determinată pentru plată.*

-art. 6 lit. a-e: *Sancțiunile pentru supradecларarea suprafețelor în cazul schemelor de plată prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a), b), d) - f) și alin. (3) din Ordonanță sunt următoarele:*

a) Dacă suprafața determinată este mai mare decât suprafața declarată în cererea de sprijin/grup de plată, nu se aplică nicio penalizare, iar plata se calculează pentru suprafața declarată.

b) Dacă diferența dintre suprafața declarată pentru plată și suprafața determinată la nivelul unui grup de plată este mai mică sau egală cu 0,1 ha, suprafața determinată se va considera egală cu suprafața declarată. Această prevedere nu se aplică în cazul în care diferența reprezintă mai mult de 20% din suprafața totală declarată pentru plată.

c) Dacă în cazul unui grup de plată suprafața declarată pentru plată depășește suprafața determinată cu un procent mai mare de 3% din suprafața determinată sau 2 ha, dar mai mică sau egală cu 20% din suprafața determinată, plata se calculează pe baza suprafeței determinate, din care se scade dublul diferenței constatate.

d) Dacă suprafața declarată pentru plată depășește suprafața determinată cu un procent mai mare de 20% din suprafața determinată, pentru anul în cauză nu se acordă nicio plată pentru grupul de plată în cauză.

e) Dacă suprafața declarată pentru plată depășește suprafața determinată cu un procent mai mare de 50% din suprafața determinată, fermierul este exclus de la plată pentru grupul de plată în cauză și, în plus, acesta este supus unei sancțiuni suplimentare egale cu cuantumul ajutorului sau sprijinului care corespunde diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată. Dacă suma calculată ca sancțiune suplimentară nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, soldul se anulează.

- art. 2 și art. 8 alin. 21 lit. n din OUG nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015 - 2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură:

Art. 2:., (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, următorii termeni se definesc astfel (...)

e) exploatație înseamnă ansamblul unităților de producție utilizate pentru **activități agricole și gestionate de un fermier, situate pe teritoriul României;**

f) fermier înseamnă o persoană fizică sau juridică sau o formă asociativă de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic al acesteia, a cărei exploatație se situează pe teritoriul României și care desfășoară o **activitate agricolă;**(...)

n) suprafață agricolă înseamnă orice suprafață de teren arabil, de pășune permanentă și de fâneață permanentă sau cultivată cu culturi permanente;

o) terenuri arabile înseamnă terenuri cultivate în scopul producției agricole sau suprafețe disponibile pentru producția agricolă, dar lăsate pârloagă, indiferent dacă terenul respectiv este sau nu ocupat cu sere, solare sau alte mijloace de protecție fixe sau mobile;(…)

r) utilizarea terenului înseamnă utilizarea pentru activități agricole a suprafeței de teren agricol din cadrul exploatației aflate la dispoziția fermierului la data depunerii cererii, în anul de cerere;

- „**Art. 8 - (1) Pentru a beneficia de plățile directe prevăzute la art. 1 alin. (2), fermierii trebuie: (...)**

n) să prezinte la depunerea cererii unice de plată sau a modificărilor aduse acesteia documentele necesare care dovedesc că terenul agricol, inclusiv zonele de interes ecologic, se află la dispoziția lor sau o copie a anexei nr. 24 de la starea civilă a unităților administrativ-teritoriale, dacă este cazul. Documentele care fac dovada că terenul agricol se află la dispoziția fermierului trebuie să fie încheiate înaintea depunerii cererii unice de plată și trebuie să fie valabile la data depunerii cererii;”respectiv cele ale art. 5 alin. 2 din OMADR 619/2015: „(2) Documentele care fac dovada că terenul eligibil declarat este la dispoziția fermierului, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. n) din ordonanță, sunt:

a) adevărul conform înscrisurilor din registrul agricol, aferente anului curent de cerere, care se completează pe baza modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1; și b) copie conform cu originalul a contractului de închiriere/concesiune a suprafeței agricole, încheiat între fermier și unitățile administrativ-teritoriale, după caz;

c) copie conform cu originalul a contractului de concesiune/arendă a suprafeței agricole, încheiat între fermier și Agenția Domeniilor Statului, denumită în continuare ADS, după caz.”

- art. 2 lit. u), art. 5 alin. 2 și art. 10 alin. 5 lit. o din Ordinul MADR nr. 619/2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015 - 2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014 – 2020:

Art. 2 lit. u): "suprafață determinată" înseamnă, în cazul schemelor de ajutoare pe suprafață, suprafața pentru care au fost îndeplinite toate criteriile de eligibilitate sau alte obligații legate de condițiile de acordare a ajutoarelor; sau, în cazul măsurilor de sprijin pe

suprafață, suprafața loturilor sau a parcelelor determinate în urma controalelor administrative sau prin controale la fața locului.

Art. 5 alin. 2 : „Începând cu anul de cerere 2015 documentele care fac dovada utilizării legale a terenului și care se prezintă la APIA, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. n) din ordonanță, sunt cele privind:

*a) **exploatația în care se desfășoară activitatea agricolă: adeverința se completează conform modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1 și este însoțită de o copie conform cu originalul a filelor în care sunt înscrise datele din cap. II.b, cap. III și cap. XVa din registrul agricol 2015 - 2019, conform modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1;** și*

*b) **terenul agricol aflat la dispoziția fermierului: copii conform cu originalul ale titlului de proprietate sau ale altor acte doveditoare ale dreptului de proprietate asupra terenului sau ale altor documente, prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, denumit în continuare noul Cod civil, cum ar fi: contractul de arendare, contractul de concesiune, contractul de asociere în participațiune, contractul de închiriere, contractul de comodat, precum și contractul de concesiune/arendă încheiat cu Agenția Domeniilor Statului, denumită în continuare ADS, după caz. În cazul în care fermierul utilizează teren aflat la dispoziția sa sub alte forme decât cele prevăzute anterior, prezintă la APIA adeverința prevăzută la lit. a) eliberată de primăria pe raza căreia este situat terenul în cauză, această categorie de teren fiind înscrisă la cap. III, rândul 08 "sub alte forme". În cazul în care fermierul persoană fizică nu deține titlul de proprietate, poate prezenta în locul acestuia adeverința eliberată de primăria pe raza căreia este situat terenul în cauză, în conformitate cu datele înscrise în registrul agricol, prevăzută la lit. a), și o declarație pe propria răspundere a fermierului, din care să reiasă motivul privind lipsa titlului de proprietate. Declarația pe propria răspundere se dă în fața secretarului unității administrativ-teritoriale sau în fața notarului public. Persoanele care au domiciliul în străinătate și care depun cererea unică de plată prin intermediul unui împuternicit dau declarația pe propria răspundere la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României; și***

*c) **identificarea fără echivoc a parcelelor agricole utilizate: tabel centralizator care va cuprinde numărul curent, suprafața (ha), actul de identificare a suprafeței, blocul fizic, parcela declarată în cererea unică de plată din blocul fizic și cultura, întocmit și semnat de către fermier;***

*d) **prin derogare de la lit. a), pentru anul de cerere 2015, exploatația în care se desfășoară activitatea agricolă: adeverința eliberată de primăria pe raza căreia este situat terenul în cauză, în conformitate cu datele privind terenul agricol utilizat înscrise în Registrul agricol 2014, conform modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1, însoțită de o copie conform cu originalul a filelor în care sunt înscrise datele din cap. II.b, cap. III".***

*„**Art. 10 (5): Nu sunt eligibile la plată următoarele suprafețe (...) o suprafețele cu amenajări piscicole, așa cum acestea sunt prevăzute în art. 23 alin. (20) din Normele tehnice de completare a registrului agricol pentru perioada 2015 - 2019, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului finanțelor publice și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 734/480/1.003/3.727/2015.**”.*

- art. I alin. 1 și art. II din legea nr. 283/2015 pentru modificarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei "Delta Dunării":

*- "Art. I „Pe întreg teritoriul rezervației, schimbarea utilizării terenurilor agricole folosite ca terenuri agricole productive sau amenajări piscicole se face **cu acordul administratorului**, numai în baza unor studii tehnice de specialitate."*

- Art. II: „1) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, proprietarii, arendașii sau concesionarii terenurilor utilizate ca amenajări agricole sau piscicole, cărora le-au schimbat folosința, sunt obligați să efectueze studii tehnice de specialitate, cu acordul administratorului, din care să rezulte modalitatea utilizării amenajărilor agricole sau piscicole în cauză.

(2) În termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, proprietarii/concesionarii terenurilor cărora le-au schimbat folosința, fără ca studiile de specialitate să justifice acest lucru, sunt obligați să le readucă la starea lor inițială sau, după caz, să le renatureze.”

- art. 2 pct 2 din O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura: „2. amenajare piscicolă - unitatea de bază a acvaculturii, reprezentată de:

a) heleșteu - bazin piscicol realizat în săpătură sau umplutură, înconjurat total ori parțial de diguri, prevăzut cu canale de alimentare, de evacuare și perimetrare, dotat cu construcții hidrotehnice și instalații de alimentare, reținere și evacuare a apei;

b) iaz - bazin piscicol realizat prin bararea unei văi cu un baraj, prevăzut cu instalații hidrotehnice pentru reținerea și deversarea/evacuarea apei;

c) stație de reproducere artificială;

d) vivieră flotabilă - instalație plutitoare, alcătuită dintr-un cadru poliedric cu pereți din plasă, destinată creșterii peștilor sau altor viețuitoare acvatice;

e) lacuri de acumulare în care se practică acvacultura;

f) alte instalații destinate acvaculturii;

g) active piscicole - diguri, călugări, stații de pompare, instalații de alimentare cu apă, instalații de evacuare a apei, canale de alimentare a apei, canale de evacuare a apei, canale drenoare, hale de incubaj și creștere a puietului, hale de creștere a peștelui de consum, centre administrative, unități de procesare primară, magazin de vânzare în cadrul fermei de acvacultură, magazii de furaje, magazii de depozitare materiale și unelte pescărești, precum și alte construcții aferente unei ferme de acvacultură care sunt necesare asigurării funcționalității acestora;”

III. Dispoziții ale dreptului Uniunii Europene pertinente

Curtea de Apel apreciază că în cauză sunt aplicabile următoarele dispoziții din **Regulamentul delegat nr.640/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr.1306/2013** al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității:

Art. 2 punctul 23:

„ suprafață determinată” înseamnă:

(a) în cazul schemelor de ajutoare pe suprafață, suprafața pentru care au fost îndeplinite toate criteriile de eligibilitate sau alte obligații legate de condițiile de acordare a ajutoarelor, indiferent de numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul; sau

(b) în cazul măsurilor de sprijin pe suprafață, suprafața loturilor sau a parcelelor identificate prin controale administrative sau prin controale la fața locului.

Art. 19

(1) Dacă, în ceea ce privește o grupă de culturi, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (1), suprafața declarată în cadrul oricăror scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pe suprafață depășește suprafața determinată în conformitate cu articolul 18, ajutorul se

calculează pe baza suprafeței determinate, din care se scade dublul diferenței constatate, dacă această diferență depășește 3% sau două hectare, dar nu depășește 20% din suprafața determinată.

În cazul în care diferența depășește 20% din suprafața determinată, nu se acordă nici un ajutor sau sprijin pe suprafață pentru grupa de culturi în cauză.

(2)În cazul în care diferența depășește 50%, nu se acordă niciun ajutor sau sprijin pe suprafață pentru grupa de culturi în cauză. Mai mult, beneficiarul este supus unei sancțiuni suplimentare egale cu cuantumul ajutorului sau al sprijinului care corespunde diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 18.

(3)Dacă suma calculată în conformitate cu alineatele (1) și (2) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 57alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013,soldul se anulează.

IV.Motivele care au determinat instanța să formuleze cererea de decizie preliminară

Instanța de recurs trebuie să se pronunțe asupra legalității actelor administrative prin care cererea reclamantei pentru obținerea sprijinului financiar pentru schemele/măsurile de sprijin accesate în anul 2017 a fost respinsă parțial, considerându-se că pentru o parte din suprafața declarată nu au fost respectate prevederile din legislația națională care includ la plată terenurile reprezentând amenajări piscicole utilizate ca terenuri arabile, numai cu îndeplinirea unor formalități, situație apreciată ca „supradeclarare”, pentru aceasta fiind stabilite sancțiuni.

Curtea de apel este ultima instanță în cauză, având, în contextul factual dat, obligația sesizării CJUE cu o întrebare preliminară.

Dispozițiile din legislația națională definesc „supradeclararea” ca fiind diferența dintre **suprafața solicitată pentru plată și suprafața determinată pentru plată**, o definiție a „supradeclarării” neregăsindu-se în dreptul comunitar, acesta stabilind doar modalități de plată și sancțiuni în caz de supradeclarare.

Suprafața declarată – solicitată pentru plată – de către reclamantă este de 288,37 ha, aceasta rezultând cu claritate din cererea unică de plată pentru anul 2017.

Referitor la „suprafața determinată”, legiuitorul român, în acord cu legislația comunitară – art. 2 lit. u) din Ordinul 619/2015 și art. 2 punctul 23 din Regulamentul delegat nr.640/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr.1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului – a stabilit că aceasta se identifică , în cazul schemelor de ajutoare pe suprafață, cu suprafața pentru care au fost îndeplinite toate condițiile de eligibilitate sau alte obligații legate de condițiile de acordare a ajutoarelor, indiferent de numărul drepturilor la plată de care dispune beneficiarul ori, în cazul măsurilor de sprijin pe suprafață, cu suprafața loturilor sau a parcelelor identificate prin controale administrative sau prin controale la fața locului.

Se constată că legiuitorul, atât cel național cât și cel comunitar, face o distincție între schemele de ajutoare pe suprafață și măsurile de sprijin pe suprafață.

În cazul recurentului reclamant, așa cum rezultă din decizia de plată nr. 17009874/25.09.2018, suma de plată a fost stabilită în cadrul unei scheme de plată.

Curtea de Apel Constanța a sesizat Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cauză având ca obiect interpretarea art. 4 alin. 1 lit. b,c,e și f, art. 10, art. 21 alin. 1 și art. 32 alin. 1-5 din Regulamentul UE nr. 1307/2013 în condițiile în care legislația națională exclude de la plată terenurile amenajări piscicole utilizate ca terenuri arabile pe considerentul că acestea nu reprezintă „suprafață agricolă” în sensul art. 4 din Regulament, cauza fiind înregistrată cu

nr. 304/2019 (Ira Invest SRL/Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Tulcea).

Specificul prezentei spețe constă în aceea că autoritățile, constatând că o parte din suprafața de teren declarată, concesionată în scop piscicol, este utilizată în scop agricol fără acordul concedentului pentru schimbarea categoriei de folosință, au apreciat că aceasta nu este eligibilă pentru plată nefiind „suprafață agricolă” dar, în plus, au considerat că situația reprezintă o „supradeclarare” care impune plata unei sancțiuni, calculată în raport de diferența față de suprafața declarată.

Astfel, legislația națională permite înlăturarea de la plată a unei suprafețe considerate neeligibile potrivit legii dar, în același timp, în situații identice, permite ca pentru neîndeplinirea criteriilor de eligibilitate să se înlătore o suprafață de teren din categoria „terenului declarat” de către fermier, rezultând astfel o diferență între terenul declarat (solicitat la plată) și cel determinat de către autorități (prin înlăturarea terenului apreciat neeligibil la plată), caz în care sunt aplicate sancțiuni.

În astfel de împrejurări este util a se identifica concordanța definiției „supradeclarării” din legislația națională cu legislația comunitară și dacă „suprafața determinată” de către autorități prin excluderea unei suprafețe apreciată neeligibilă corespunde în cazul supradeclarării cu suprafața determinată prin utilizarea noțiunii de „suprafață determinată” existentă în legislația națională și comunitară.

Prin urmare, având îndoieli asupra modalității de aplicare a legislației naționale în mod diferit în cazul unor situații identice (respectiv excluderea de la plată a unui teren care nu îndeplinește condițiile de eligibilitate și în același timp, excluderea de la plată și aplicarea unei sancțiuni), Curtea consideră că este utilă în cauză adresarea unei întrebări preliminare către CJUE.

În speță nu a fost identificată jurisprudență relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Pentru aceste argumente, Curtea consideră că este utilă în cauză adresarea unei întrebări preliminare către CJUE.

**Președinte,
Ecaterina Grigore**

**Judecător,
Beatrice Mariș**

**Judecător,
Nicoleta Roxana Bacu**

Redactat judecător E.G./07.05.2020
Curtea de Apel Constanța